

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Leonis Allatii Melissolyra De Laudibus Dionysii Petavii Societatis Iesu Presbyteri

Allacci, Leone

Romae, 1653

Leontos Tu Allatiu Melissolyra.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12823

ΛΕΟΝΤΟΣ
ΤΟΥ ΑΛΛΑΤΙΟΥ
ΜΕΛΙΣΣΟΛΤΡΑ.

Νῦν ἀνέμων ἔλιξε Δυσσαῆς κλόνθ,
 Νέφη δ' ὑπεξήλυξεν, ἔνθεν αἰὲν πάλιν
 Λακκῆ γαλλῶη νήνεμθ γελᾶ πόλθ.
 Οὐμιν ἄρα τῆς φθόγγος, εἰ θεοῖ κτύπθ,
 Σιγῆ δ' ἐπίχθ πάντα, ἔτε μιν φλέγθ
 Πρέσβυσον ἄστρον μιλιάδθ νυκτεμπίρα,
 Πυρροῖσιν ἀρρένεασιν ἐμμεμιγμένον.
 Μέσση περὶ νύκτες, ἐν δ' ὄρεῖ κτύπθ
 Ρ' ἰπᾶπι μῆρμαίρασιν ἄσρ', ἀπ' αὐτόφιν
 Ἐς γλῶ φῶος ἰένθ, οἶον ἥλιθ
 Βροτοῖς ἐπασράπτισιν, δ' τ' αὖ πῶρος πόρον
 Μέσον διήκων ἡματθ, πρὸς φλόγας
 Θερμαῖς ἰάλλθ, ὡς καὶ ῥέα νηπίοις
 Ἐνωπαδῖς πάδεασι τρέων φαῖν
 Λαμπρὸν φαίνθ, καπμιεξῆ τ' ὀμῖρες.
 Τὶ δ' εἰ μετὰ σρέψαντες ἐς πόλε πτύχας
 Χ' ἡμεῖς φρόνημα, βλέμμα τ' ὄξιχθ δ' ὀσμήν
 Τὰ καὶ δι πάντα δ' εἰνθ κινὸς δίκλις
 Αὐτὸς γδ, ὡς ἔοικεν, εἰσορῶ ξένον
 Ἐν ἐρανώ κάλλισον, ὦν ἴδον ποτε,
 Θέαμα νῦν ἐνεχθέν, ἐκ ἂν ἧ πῶροτθ.

A 3 K. 22

6
Καὶ δὴ νόησον, ἔς σαφῶς ἔρο λόγοις.

Μήκισον ἰζάθησον ἔρπετον, ὅπερ
Σπείραις ἀμάτερις ἄξον' ἔκυκλοῖ πόλου,
Νῶον κάρητι πρὸς τὸν Ἀλκείδω πόδα,
Μέασον εἶχεν Κηφῆθ' εἰσορᾷ βαρὺ.
Οὐρῆ ἢ μείον' Ἀρκῶν ἀμφίβλητρον ὡς
Τόιχων ἔεργη, τῆς ἢ μέασονθ' ἄπτε).
Δράκων δ' ὄδ' ὄσιν, ὄδ' αὐβάσιν πῆξας ποδὸς
Δράκοντ' ἔς μέταπον, ἔς ῥύγχος γόνυ
Νῶθερῆς ὀπλάσας, δεξιῇ ῥόπαλον κρατῆρῶς
Λαίῃ λέοντ' ἔδερμα, τόνγ' αὐτὸς κτάνεν,
Ἡρακλέω φήμιζαν ἰδμονες βροτοί.
Τὰ δ' αὐτῆθ' πτεροῖσιν ἐξηπλωμένοισι
Ἐσηκεν ὄρνις πρὸς Γαλαξίαν ζέχων,
Πτερὰ δὴγων Δράκοντ', ἔς ἣ Πηγᾶσου
Ὀπλας πτέρυγ' εἰλὴ εἰσάγων ἀεισερεῖν,
Ὅδ' ἔστι Κύκνθ' μήκοθεν τένων δέειν.

Καὶ ταῦτα μύθοι εἰσι διπλάχθῃ ποτὲ,
Ἀλλ' ὡς τὸ πρὶν μεμένηκτα μορφαῖς ἐμπέδοις.
Ὅς δ' ἠστέισα μέωθ' Αἰγυπὸς λάβερος
Ἀντωπὸς Ἡρακλήϊ, εἰ πτεροῦν γόνυ
Ψαύει, πτερόν τε (αἰνέει) ἀμφὶ μαχάλαις
Κύκνε, ἐρείδεις δ' αὐτὸ πρὸς Γαλαξίαν
Ὀνυχας ποδὸς, πρὸς ἄλλο μετεσάθη δέμας,
Οὐδ' οἷον ἔχει πρῶτον εἶδ' ἔκφερες.
Χείλη ἢ κυρτά, εἰ πτεροῖσιν ποικίλλει,
Πειρήκεά τε ἀμφ' αὐχένι δὴρῶν δ' ἄπτερον,
Ποδῶν τε γαμπτόν, ἴχν' ἀρχαίης ῥόποις
Παῖτ' εἰσαμείψας, εἶδ' ἔμμελέστερον,

Στο-

Σπολιώ τε λαμπραὶ ἔασιν, ἢ δ' αὖθιμον.

Γ' δ' ὡς σμικρῶδη κρατὰ, καὶ ἐξωπίοις

Ὀ' ασοῖς δοκῶς, ἔδ' ὄλωσ' ἀυχλὴ πέλειν.

Ω' μοῖς ἢ κόρησι πῆγυ), πεφραδμῶν

Ὀ' πλοῖς ἀραοῖς, ὡς θέμις, ζάκοις δίκλιω,

Α' τις, κακῶν θ', οἷς ξίβε), ἀλκτιείοις.

Πήλοισι ἔπειτα λεπτοῖς σῶμι' ἐφφμῶν

Βόμβυξ ἄτε νεκύδαλθ' ἐκλεπτιώε),

Μᾶλλον δ' ἔς ἔραν, ἔνθα κέντρον ἐκξέφθ',

Τοῖς μηχανῶσι μόχθον ἀσορρον κακόν.

Κόλποισι δ' ἐν μέσσοισιν Ἐρμαίη Λύρη

Ὀρθὴ σέβρα σῆδος ἰζάνθ', δέκα

Χορδαῖσιν ἐντυῶστα δαίδαλον μέλθ'.

Τέτρα ἀ' εἶδες καλλθ' ἀκλέεστερον;

Μάτλω παλαιῶν ἰσορεῖς φρυάγματα.

Μάτλω νέων ἀύχημα, τίτ' ὁ πολὺς λεῶς

Ἀγνωμότως τέθηπε, τὰ φέρτατα ποροδοῖς,

Νουῦ δ' εἰ ποροβάλλθ', θαυμάτων ἐπάξια,

Καὶ ὦν σύπω ἐσήκασας ἐκπορεπέτερα.

Ἡρός τις, ἦρος ἐκ Θεῶν βλαστῶν γένεσ',

Ἀεῖσθ' εἶπις ἄλλθ', ἀνδροπόις φανείς,

Λύχων τε πάσαν ἄξιον Λετητίαν

ΠΕΤΑΟΤΙΩΝ ἐπώνυμθ', κεκλημῶνθ'

ΔΙΟΝΤΣΣΟΣ, ὅδ' ἀπ' ἀγῶνθ', ἔτ' ἐὼν κῆπιθ',

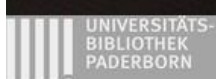
Χεῖνω τε μείων, ἀνδρικόν φέρβων νόον,

Γλῶσσαν τε κρέασω, χαῖρε φράσας ἀφθόνοις

Κτήμασιν, ἀφνεαῖς τε ποροσκούρας τύχαις,

Καὶ πάνθ', εἰ θαυμάζουσι φῶτις ἀφρόνως,

Κλ. ἰσῶς, φρένας τε καὶ ῥέθη δεδμηκῶνθ',

Θεῶν πρὸς ἄλλοις ἐνόηκτον τέλειος λόγον,
 Βελαῖς ἀλαθέεσι, μήποθ', ἕως βίον
 Τείνθ, πρὸς ἄλλον ἐξαφιστάναι σκοπὸν,
 Μένθν δ' ἐν ᾧ πρὸς αἰὲν ἔμπροσθεν.
 Ζῶγλαν ἢ δέλιον ἐντεθικῶς ἀωχένι,
 Μόωω Θεῶν θήτωε πιστὸς δεασότη.

Τῶ καὶ ῥάκη ἐέασατο λυπερά, καὶ βοραῖς
 Οὐχ ἤπης ἀφίεσθαι, ἀλλὰ μὴθαιεῖν,
 Ἀ'παξ ἐπωφέλημα τοῖσόν τι κῶ.

Χαμαὶ ἢ κείτο, θλίβε καὶ δεσμοῖς μέλη,
 Πληγαῖς τε θείν' ἀφίεσθαι, τοῦσαντιόν
 Ἀ'παν ὑποδρόν, ὡν περ ἡεῖτ', ἀμφαδόν.

Καὶ Ταῦτα μὲν τίτῳχεν αὐτὸς, ὃν δέμας
 Πολυφθόροις Τείρον τε, καὶ κῶχων βίαις.

Ὡς γήυτο δ' ἄλλοις ζύμφορο, δ' ἄχρησός τε κυρῶν
 Ἐ'ργω, λόγῳ, βεληῖ, πῆς αὐ' ἀυδάσοι σαφῶς;
 Τάδ' ἐστὶν ἄλλης ζυγγραφῆς, ἄλλων λόγων.

Ἐ'μὸν ἢ κάρτος ἀδρανές, σμικρὸς νόθ,
 Οὐδ' ἴσον ἀραι φορτίον γ' ὧμοις θένω.

Τῶ καὶ ἐπ' ἄλλω εἶδον ἴχθ' ζεπτῶν,
 Ἐ'νθ' αὐ' πῆς ὀρεθῶν ἀκλεεσέρος ζέχοι.

Αἰὼν ἀλωφῆτοισιν ἱππῶν δρόμοις,
 Ἀ'ψῖσ' ἐλιξι θεῶν ἐκκυκλέμεθ,
 Παρηλθε μακρὸς, καὶ ναεῖθμητῶ θέων
 Ἐ'κρυψε πάντα, καὶ βαθεῖ σέγων σκότῳ
 Ἐ'κ χροῦς ὄσεν ἐκβαλῶν. εἶδ' αὐ' λείθ'
 Ἐ'ργων ἔτ' ἔσκει, εἶδε καμείων σαφῆς.

Ἀ'νω κῶτω σύμφυρτῶ αἰθερόπων βίθ'
 Σιχῆτο, θεῶν πολλῶν ἐζωλέερον.

Οἷ δ' αὖ μεξήρας σῆσεν ὠρέων δρόμους,
 Καερός τ' ἰσώρας ἀπλανέσι πυκίοις,
 Οἷρον τε θεῖς ἀψύσον ἰδμοσιν τέχναις,
 Ἐΐθηκε δ' ἦλα τάγ' ἰὼ κεκρυμμένα φροτῆ.
 Καὶ νυῖ ὀρέσιν ἐδὲν ἦασον ὄμμασιν
 Βεῖτοι ἀνδρῶν ἴοντες, ἠδ' ἐκασάτω
 Πολλὸν βίβντες ἤπερ οἱ ἔργις μάλα
 Κεῖν' εἰσάθησαν, καμπόλησαν τεξάκις,
 Καὶ τρις. Θεῶσιν ἐν ὄρεσ' οἰνηῆς Χίς,
 Πέρδικας ἔμμεν, ἔθνη αἰειώζον,
 Παντῶν δρασάτου τε, κ' ἐξορχέμεν,
 Ἄλλοις ἐπ' ἄλλοις ἀγχοσιν σοβουῖ πόδα.
 Οὐδ' ἐστὶ πως βέβαιον διαγρῶν ἀνῆρ
 Ἰ'χνῶ φυλάξαι δῆλον, οἷθ' νιν σροβῆ
 Δίνας ἀπαύσοις ἔγκοτῶ πόδας πόθῶ.
 Ἐπεὶ δ' ἐδωδαῖς καὶ βροτῆν ἄλλαις φροάδαις
 Φωγαῖς ὑπέκην δεασοτῆν φρέφρον μάθη,
 Κύων πρὸς ὄσι σωμακόλεθῶ, αἰίποτε
 Πόλη τε, καὶ γορῆ τε συμπαρὸν ἔτης.
 Οὕτω χρόνε φροσῆρπεν ἀσατέμμε
 Ἄγνωσι πᾶσιν ἔργ', ἐπεὶ δ' αὖ σοφαῖς
 ΠΕΤΑΟΥΤΙΟΥ τέχνοσι μελίχθη, τίτε
 Ἐπλῶν βροτῶσιν δ' ἠρῆ τε καὶ βατῆ.
 Τόλμημα δῆνον, ἀλλὰ τὰδ' ἀναχετόν.
 Ὡς περ γ' ἄλαισιν ἐξάγων πλανωμῆες
 Κακῆς κελδῶθ' ἐς ξίβον ἀπλανῆ βάλεν.
 Καὶ ταῦτα μέτοι φροσ δίορδοσιν χρόνων,
 Οἷς καὶ χρόνῳ ἔθηκεν αἰαταφας, χέπ
 Χρόνοις ἰσώρας, καὶ γὰρ μεξήρας ἔ πάν.

Σιγῶ-

Σι γὰρ δὲ τ' ἄλλα τοῖσι πίθεσθε σόμε
 Ἀνδρῶν ἀπίστων, καὶ κενεράτων ὄλων,
 Οἱ ψόδοισιν τέγξαντες αἰμύλοισι λόγον
 Ψυχῆς ὄλεθρον ἤγαγον νηπίοις βροτοῖς.
 Ἐρῶ δ' ἐκείνο θαῦμα θαυμάσιον ἀνώ,
 Ὅ καὶ σέβας δίδωσι καὶ δόξην ὁμῶς.
 Ἴδ' καὶ πόνοις ἀγλίπτεν ἐμπεράκτοις μόγῃς,
 Καὶ τέρμα θῆκε, πρὸ ἥμα τελευτήσας μίγα.
 Ἐκ γὰρ μεγίστων ἔσοφῶν διδασκάλων,
 Οἱ πρῶτόματός γ' ἐμπλεῖω ζωαρκέῳ
 Σοφίης κέρασαν νᾶμα παλυίδμονῳ.
 Ἐαῖς βροτοῖς δέλτοισι, δρέψας αἰθερα,
 Τεύξεν λοχίην πάνσοφον δικάρπων φυτῆ.
 Ὅθεν πῶν τις χανδὸν ἠυφράνθη κέαρ,
 Θιπταῖς τε φρεσὶ περὶ σέλας ἀκρηάτοις
 Ἰθυδρομήσας, θεῖον εἰσαδρεῖ, τὰ τε
 Κείνῳ προσίζανόντα Πνεῦμα, ἔ τόνον
 Ἐφικτὸν ὡς ἔνεσιν, ἀνθερόπε φύσῃ,
 Καὶ τ' ἄλλα πάντα πίσεως μυσήεα,
 Χειρὸς τάπερ φύτθουσε, καὶ χερσίσαστο
 Φῶσ' ἀδραπέασιν ἐμμεγαλῶ σωτήεα.
 Εἰδὲ αὖ τις εἶπει βίβλον ἀρραγὲς βάθεον,
 Καὶ καλλίνικον ὄπλον ἀντιβίοις βαρῦ,
 Τ' ἀληθεῖς εἴθεον, ἐκ αἰ' ἐξαμάρτανθ.
 Κείνη γὰρ ἀαθέντες αἰρέσεων φίλοι
 Πανοπλίην ῥίπτουσι, καὶ πεφυζότες
 Πελοφάδες ὡς, φαιέντ' ἰσηκ' ἰσηκ' ποδέν,
 Οἶκον δὲ νωτίζουσι, υποξόπεις ποσίν.
 Τι δὲ τ' ὄλεπόν; εἰδέως πεπνυμῆοι

Μαθηπῶσι κἀν ἔρανε πρέμον σέβην
Θεσμοῖς θ' ὑπέκειν παρκοῖς . ναυρῶ ἧ καὶ
Ἐσλῶα ἱρέων ἀντικηδύειν Θεῶ .

Πόντος δὲ μόχοις συκαταζωγίς , μέλη
Ἀ' ὑπνῶ , εἰδ' ἀναπαυσάμεν τεξυμιδύειν
Κάλλισον ἔργον αὐτὸς ἔξεργάζετ' ,
Ἐπ' ἔργμασ' ἀκπῆν' ἔργμάτων πιδεῖς καλῶν .
Καὶ γὰρ Μελωδ' εἰ ποικίλος εἴφοις νόμος
Αὐλά τε , Ἐ φόρμιγι , πλήκτω χρυσέω ,
Ἄλλοισι τ' ὀρθωθέντας ὀργάνοις , πλέως
Ὀμφῆς μέδοντ' ἐνδέξ , εἰς Δαυὶδ κέμα
Τόχων , ὅδ' αὐτὸς ὦπ' εἰς ἄλλω ἀρμόζας ,
Πρωορηπῶν εἰδῆξεν ἐν δεσμοῖς μέζων
Ἡρωικῶν , ὅπα ἠπύην Ἐλλωίδα ,
Οἴανπερ ἐκ ἤχησεν Ἀτθίς δ' ἄλατ' ,
Οὐδ' ἄλλ' ὄχλ' ἀπφρ' ἀγλώσων βροτῶν .
Σίγησον Ὀρφῶ . τευ μάττω ὠδῆς πέξου
Αἰθαῖς ἀράχαις , ἔργον , Ἀμφίων , Γλύρη
Τεὶ προκείατω , ἀκρεμασθεῖσ' ἐσίαις .
Κλυτῆς Ὀμηρ' ἀκλῆα πάσης Ἐλλάδ' ,
Σὺ δ' αὐτῆρη τε μῆσ' Ἀλικαρνασδ' ἔργον
Ἀποδόντες τ' ἄλλα τε σῶδικοι λόχοις
Μέσαις , Ἀχαιῶν οἷς ἐφείργασται σόμα ,
Ἐπ' ἄν ΠΕΤΑΟΤΙΟΙΟ ῥυθμοὶ πρὸς χέρας
Φωτῆρ' ἐσπῆλθον , φρεῖδα κέδεεν πέλις ,
Ἀσ' ὑμμες εἰκονοῦτες ἀδρῶς πυκτίοις
Ἀκροντα γηρύσαθε . Ἐ γὰρ ἠλίς
Δάμφαντ' ἄσρα τὰ λοιπὰ συκαλύπτει .
Ὅδ' ἔστιν ὅσις χρησιμώτατ' ἔργον

Ἐρ-

Ἐ'ρροισι καὶ λόγροσι τ'άσοις ἐν χρόνοις
 Γένθ βροτείω, νυῦ μεταλλάξας γάσιν,
 Λιπών τε Γαῖαν, αἰθεροδρόμῳ ζέχων,
 Ἐς παμφαῆς κάρλιον ἐρανεῖ φθάνθ,
 Ὄν καρδίη μείλισε, κοιρανῶ σιμών,
 Δόξη τε κείνη δεξιέ μιν ὄθαμα,
 Βίον ποροσάξθ ἔ μεξεμύοις χρόνοις.
 Καὶ ταῦτα μὲν ἰὺ κατ' ἔρον δευρασιμεία.

Ἐ'πί δὲ τοῖς δ' ἐν ἄθροισιν ἐκ ὀλίγη μείρις
 Ἀλλοις ἔτ' ὄσιν, οἳ τ' ἐκονομῶτα δῆ,
 Σπύδοντά τ' ἠνάγκασαν αἰσίως ἐλεῖν,
 Μελέτασι φρύγανα ὑποπθέντες, ὡς λόφῳ,
 Γ' κθ με χροῖ καὶ τὰδ' ἐκῆραι νομωχῶς.
 Πόλις τις, ἢ τέραμνον, ἢ πολυαπερῆς
 Σχεδόν τε ἔ μήκισον ἔξωκισμύον
 Γένθ, κλειδόνων τε κ' ἄλλων ἐργμάτων
 Πέλθ χροῖθλης ΒΑΡΒΕΡΙΝΗΣ ἀνήκεον;
 Ἡ'ν τις πόλεως ἔρεσμα, καὶ ὄμμα ξένοις
 Φαεννὸν ἀυδήσθεν, ἐκ αὖ ἐκπέσθ
 Σφαλεῖς ἀληθῆς. Ἐ γδ ὄποροσηρόθρις
 Φρένεασι θέλξε πάντας, ἠδὲ νυῦ ἔρον
 Θέλγθ τε καὶ ποροστύασθ) πτωχοῖς, φιλοῖς,
 Ἀ'σοις, ἐπακτοῖς, ἰσοθας, λυπεμύθρις,
 Οἷς ἐκ ἔνεσιν ἰχίς, ἀυτῆ ποροσφόροθς
 Διδοῖ, θαλάσας ἐκχέουσα χημάτων,
 Μάλλον ἢ πορομύουσα τοῖς πεπνυμύοις,
 Ὄπως λαβόντες ἀνποδῶν, ἠδ' ἔον,
 Ὄν ἐνδον ἰχέσθ ὄλβον, ἀφθόνῳ χροῖ
 Ἀλλοις παρεχθιεν, ἐδ' ἄποκερῶπθιεν σπότε

Καθ' ἑμῶσ', ἐπ' ἑσθλοῖς ἀλλοθίοις ζηλήμοιες.

Οὕτως μὲν ὠρθώσαντο μοχθηροῖς ἔσοποις,

Πράως διαλλάξαντες, ἐκ δ' ἀμηχανῶν

Ἐς ἄχρηϊ ἔεψυντες ἀνθρώπων φύσιν,

Δίδαξω ἀγάλλεσθ' ὀργίοις μεσῶν κέαρ,

Ὡν τ' ἐκ ἔχρον μάθουσιν, ἰδρείω πόρον.

Καὶ ὅρην μὲν ὄντ' ἐκ αἰνέτ' ἐπ' ἐνασίμοις

Μήδεασι καὶ μύθοισιν, δειργέας' ἀτε

Λώπασιν ἀμφιβαλόντες, ἔρξαν αἰνετά.

Τὰ δ' ὄντα παρόω αἰνέτ' ἀκλεεσέροισι

Πέπλοισι κοσμήσαντες αἰνετώτερα

Θήκαντ', ὄντα συμφορέτατον βροτοῖς.

Εἰ δ' αἴ τις ὄχρος, ΟΥΡΒΑΝΟΥ Τ' ἑσθλῶματα

Πρὸς τοῖσδ' εἰάσπειν Γλῶσσαν ὀρμήσθ', ὅπως αὖ

Μετῶν θαλάσσης, ὑδαὶ θ' ὀξείποι σαφῶς

Σταγόνων ἀριθμὸν, ἢ ψαμάθ' εἰλεμύρις

Πόντι παρ' ὀκταῖς, ἀνδροδρόμων πτερά,

Δένδρον τε φύλλ' ἀπφρα, κείνθ' ἠπύσθ',

Ὅσ' ἀγαθὰ ἔοργεν ΟΥΡΒΑΝΟΣ γ' οἰκεμύριω,

Τρέφων, ποτίζων, παρὶς τε θησαυροῖς χέων

Χρυσῆ τε κἀργύροιο, καὶ γὰρ ἀφθονα

Παρῶ, κεχρημύοισι μὲν, ὅπως τένδεές

Καλοῖς ἐπιπλήσωσι, τοῖς κεκτημύοις,

Γ' ἢ ἀφθονεσέροισι χηρῶν), ἰδ' αὖ

Αὐτοῖς κατὰ χηρῶν), ἢ παρ' ἑὸ φίλον.

Πλῆτθ' γὰρ, ὅς κἀρπυθ' ἐν πμαῖς κυρεῖ

Ἄλλοις παρ' ἀνθρώποισιν, αὐτῶς ὡς κόνις,

Σκιαῖ τ' ὄνθ' πτε', ἐδὲ γὰρ ποτε

Τὰ δ' ἐδὲ βαῖον ἀγάσατο κῆρ ἑσθλοπονον.

Τῶν

Τῶν δ' ὠφελειῶν εἵνεκ' ὁ κρατῆρ' πόλις
 Ὀρνιθ' ἀπόρας τρέων λήισσα,
 Φοραῖς ἔτοιμον, καὶ κλοπῶν ὑπηρετῖν,
 Ἐμῶν ἀνάκτων σύμβολον ἔλυμπόν δ' ἄγχι,
 Ἀκχεῖτοιο νέκταρ ὄρησιν σοφίῳ
 Μέλιασαν, ἀκροῖς νότοις ἐμπήζας πόλις,
 Πάντας ὀρεῖσι σῆμα χερσὺς ὑψίνας,
 Μιδέων τ' ἀχραντῶν ἐμυθρα μάλ' ἀειφραδέας.

Αὐτὴ ἢ ναῖσ' ἐδράνοις ὀλυμπίοις,
 Καλοῖς ἐπ' ὀλβίοισι πάντ' εὐδαιμοναῖς,
 Γελῶσα Γαίης τερπνὰ, τάπερ θεῶν ἄτε
 Νεὼς κατέκλυσε λαῖφ' ἐμπνέων βαριῶν
 Οἰδμασιν ἔρ' ὀλβίῳ φίλης τύχης,
 Ἄλλοισιν ἀφθνήτ' ὀλβίῳ ἠδύμαν
 Μέλιασ' ἐμοὶ μέλιμα, καὶ κληδῶν πόνων.

Ὅπως ἢ εὐδέξαιτ' ὁ θανῶν τὰ νυῦ φίλ' ὀλβίῳ
 Δράζας παθῶν τ' εὐδ' ἀνταμοιβῶν ἀφθονῶν,
 Κόλποισιν ἐμπέπηγε σοῖς μεσητάτοις
 Λύρη γελῶσα χρυσῆ χερδῶν δέκα,
 Πάμφων' ὀλβίῳ τε, καὶ μεσῶν ἔρ' ὀλβίῳ.
 Καὶ γὰρ βιοῖς, θανῶν τε σῆς μελιδόν' ὀλβίῳ
 ΠΕΤΑΟΥΤΙΟΣ, πέδω τε κ' ἐλύμπω κυρῶν.
 Ἐπαθάνε', ἰν' ἀβλαβῆς τε καὶ ὀλβίῳ.
 Ὅφρ' ἀσέρον ἀίλαισιν ἔρανος φλέγχι.

Ὅπως ἢ γνώση καὶ σαφέστερον τάδε,
 Ἐπιπόποις ἀθρησον, οἷς ἔρ' ὀλβίῳ τόσον,
 Κῆδ' ὀλβίῳ τε ὅτιον μέμβλε', ὡς νύχθ' ὀλβίῳ
 Ἡμῶν τ' αὐπνοῖς ὀρμασιν ἔρανος πικροῖς,
 Φρεσσιούτας, ὄφρα μή τις ὀφθαλμῶ δόλω

Λάθρ' εἰσπεσὼν χαλοῖσι πημανίῳ πόρῃ.
 Καὶ γὰρ Δράκων ῥοίζοντα παρθένων μάγαν,
 Σύνεσμα τ' ἔνδοις ἐκ γένου θ' ἑσθλὰς Τροάδ.
 Αἶψά κάρλιον ὄρθη, ἐς θ' Ἡρακλῆος
 Ἰγχοῦ τίθησι λαῖον, ἐμφραῖπτον ζῆβιν,
 Μήπως πὶ δῆλημ' ἔλθον ἀέλπιστον λάθῃ.
 Αὐτὰρ δ' ἔλασσαν, ἢ πλεον μηδὲν μάλα
 Μήλων τε χρυσῶν, Ζωῶς, ἢ ψυχῆς πέρι,
 Μέρθ' δ' ἐπ' ἄλλο γουῦα παροκλίνας πέδω
 Αἶψά πορὸς ἕψθ' πῆχυν Ἀλκείδης, κρατῆρ'
 Ρόπαλον ἀγὰς δέξι' αἰ, λαίαν δὲ πορὸς
 Μέλιασαν ἴαψ', συμμαχῶν ὅσον ἀένθ',
 Χεῖρ' δ' ἐπ' ἄλλο Κύκνθ' ἐκυκλῶν μέρθ'.
 Ωἰδῆς δ' ἀκέφς ὡς μελίθεοθ' πέλψ;
 Ως εἰσπεσὼν ἠδύς; ἔσι δ' αὖ μέρθ'
 Κληνῆς Μελίσης καὶ Λύρης σιωπῆς
 Αἴνεα ἀείδον, ὡς ἔοικ', δῶδμημόνας.
 Οὐρῆ δ' ἐπαρκῆ παρορέχων Γαλαξίας,
 Οἴφιν κρατοῦνθ' ἐς κάρλιον ἐκρέων,
 Ἄντωπὸν ἀθρόον πορὸς κάρλιω Ἡρακλῆος.
 Ωδ' ὡς ὄρας Μέλιασα σὺ καλῆ Λύρα
 Μῆσι κυκλαῖ' πάντοθεν ἐπεσκεμμύη,
 Φρεοῖς αὐπνοῖς, καὶ σερροῖς ὀπιστάταις,
 Ἰν' ἐς χρόνας ἀπαντες ἀσκηθῆς, βροῦς
 Πάντεσσιν εἴη σῆμ' ὀπιδέξιον, καλὰ
 Φαῖνον τε, σημαῖνον τε, ὡς ἴεις νέαι
 Κλυσμῶν ἀπαλλάξασα πικρῶν γηγρυῖς.
 Ἡ' ὑχί πόθ' Ἐλλάς ἐμωρέπεσα μηχανῶν
 Ἄκροισ ἀώτοις, καὶ παριστόρον λόγοις,

Οὐτ' ἀφ' Κόνων ἔβλεψε βοσρύχε πλόκον
 Ἀΐσθρις σιωμιλοῦτ', εἰσὶκ' ἔλθη ἡμέρας
 Προφνὸν ὄμμα, μελάμπειλον σκεδῶν κνέφας.
 Νυῦ πάντα δ' ὄτ' ἄριστα φῶσ' ὕδαίμονεϊ
 Μεσῶν ἀπόνοις, τεχνέων τ' ἄλλων φεάδαις,
 Τέλεασι, δώροισι τ' ἀπλέτοις ΒΑΡΒΗΡΙΝΩΝ,
 Οἷς ὄξυ βλέμμα, νῆς τ' ἀπέρατ' ὀφθόνε,
 Ἐν ἀνδρῶν λάεσιν ἀμφαδὸν κύτφ
 Νέαν Μέλιασαν, ὡς ἔφλω, εἰλεμύλιω,
 Ἐχουσαν ἀλγῆς χεῖμα δεκαχόρδ' ε Λύρας,
 Βορραῦ πρὸς ἰδυῖα δ' ἰδομον πτόλον,
 Φύλαξι πρὸς μέλαρ ἀρρήκτοις κλύθ.
 Ω' κῦδ' ὀ, ὠ τήμημα, λαμπερὸν ὠ φάθ
 ΒΑΡΒΗΡΙΝΟΙΣΙΝ ἠεάνοις ἐμοῖς δοθέν,
 Οἷς πισὸς ἠδὲ τήμηθ' ΠΕΤΑΟΤΙΟΣ
 Κεῖτ' ἀλγῆλασι, θησαυρίσμασιν πολὺς.

Ἀρ' εἶδες, ἄρ' ἠκαστας ἀξιώτερον
 Οὔπω βροτοῖσι κῦδ' ὀ, ἢ ἀμοιβῶν πόνων;
 Ὀρμησον ἰδυῖς καὶ πρὸς ἰδυῖα πόνων;
 Ζῆσον βίοντ' ἀνδρασιν ὡς ἀγαθοῖς πρέπφ,
 Θέμισ δ' ὀείζφ, δεσμά τ' ἀνδρόπων λέγφ,
 Οἴπως κρείττεθ' ἐν λόγοις, κ' ἔργοις φανείς,
 Ἰσῶ κρείων ἀμφιβληθῆση σέφφ.

